

Сеймовой декретъ по дѣлу между Петромъ Могилою и лицами, заносившими на него жалобы.

1640 г. ноябр. 10.

Выписъ с книгъ земскихъ воеводства Киевскаго.

Року тисеча шесть сотъ чотыридесятого, мѣсяца февраля сегою дня.

На рокахъ судовыхъ земскихъ Киевскихъ на завтрее по трехъ кроляхъ, римскомъ святе, в року звышъ написанномъ припалыхъ и судовне отправованыхъ, передъ нами Стефаномъ Аксакомъ судьей, Лукашомъ Витовскимъ, подсудкомъ, урядниками судовыми земскими Киевскими, становши очевисто велебный отецъ Михеишъ Володькевичъ ку записаню до книгъ нынешнихъ земскихъ Киевскихъ перъ облятамъ подалъ декретъ сеймовый зъ уписанемъ въ немъ инфаміи на сейме валнымъ варьшавскомъ, въ року прошломъ тисеча шесть сотъ тридцать девятомъ одправуючомъ, межи нишей менованными особыми ферованый, с печатю коронное большое канцеляриі, а съ подписомъ руки превелебного в Бозе его млости ксендза Петра Кембицкаго, Канцлера коронного, автентице выданный, просячи, абы прнять и до книгъ нынешнихъ земскимъ Киевскихъ уписать и возный до публикованя тое инфамии на побожномъ отцу Силвестру Кгалензовьскимъ намеснику и отцу Серафіону Вильскомъ игумену бывшомъ монастыра свѣтого Николая Пустынского Киевскаго, вынявши Стефана Тимоновича, Никодима Силича, Іоахима Ерлича, приданный былъ, — который декретъ инфамии судъ нынешній земскій Киевскій для вписанья до книгъ пріймуючи, возного, судового шляхетного Яна Снецияскаго до публикации тое инфамии придавши, тотъ декретъ инфамии передъ собою читати казалъ, — и такъ се в себе маеть: Władysław IV, z Łaski Bożey Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Russkie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudskie, Inflantskie, Smolenskie, Czernichowskie, a Szwedzki, Godzki,

Wandalski dziedziczny krol. — Oznajmujemy tym listem Dekretem naszym wszem wobec y każdemu z osobna komu to wiedzieć należy: Isz odesłana była do nas y sądu naszego na seym Walny sześć niedzielny coronny Warszawski z Tribunału Głownego Lubelskiego Coronnego sprawa między pobożnemi Silwestrem Gaładzowskim Namiestnikiem, Stephanem Tymonowiczem diakonem i ustawnikiem, Nikodimem Siliczem, Jachimem Jerliczem zakonnikami Monastera świętego Mikuły Pustynskiego Kyiowskiego, z inszą wszytką bracią czerncami tegoż Mikolskiego Monastera, s przytomnością wielmożnego wojewody Kyowskiego y pobożnego oycy Seraphina Bielskiego, Ihumena ich uprzywiloowanego, stroną powodową z iedney, a wielebny w Bodze Piotrem Mohiła, Metropolitem Kyiowskim, Halickim y wszytkiey Rusi, w uniey niebędącym, Archimandritem Monastyra Pieczarskiego Kyiowskiego, Anatolim Mużyłowskim, Feodoriem Oranskim ustawnikiem, Wacławem Didkowskim, Janem Głunomem tegoż Pieczarskiego Monastera zakonnikami, y wszytkiey kapituły Pieczarskiego Monastera zakonnikami, y wszytkiey kapituły Pieczarskiej principałami, także Andrzeiem Chataimem, Stanisławem Trzeciakiem, Alexandrem Kozicem, Danielem Duminskim, Janem y Woyciechem Pigłowskiemi Comprincipałami uczynku niżej pomienionego y pomocnikami ich, ktorych ymiona y nazwizka lepiey wiedzą y my one tu zawyrazne mieć chcemy, pozwanemi, z drugiey strony, kora się o gwałtowne z Monastera Mikolskiego Puzyńskiego Kyiowskiego sposobem wojennym podszedszy wybicie, Apparatów Cerkiewnych, summ y inszych wszelakich rzeczy, w processie mianowanych, zabranie, dobr, sioł, folwarkow, majątności, do tegoż Monastera Pustynskiego zdawna należących, tamże w Propositiey wyrażonych, swawolne posiadzenie, Starszeństwa albo rączey Ihumenstwa, Przywileiami świętey pamięci Naiasnieyszych krolow Polskich na wolnę Electią służących Antecessorow naszych wzruszenie y Jurisdictioniey pod Protextem przywileiu od nas otrzymanego poturbowanie, osob zakonnych, w processie mianowanych, Monastera Mikolskiego Pustynskiego pobicie, poranenie, więzenie, w kaydany ossadzenie, rzeczy prywatnych ich własnych bezprawnie y gwałtownie

w celach zebranie, praw y przywileiow Cerkiewnych, zdawna na danych, zgwałcenie y pozabiranie, y inszych wiele krzywd, oppressi y wiązania w procesie wyrażonych przez pozwaną stronę z pomocnikami y comprincipałami swoiemi, tamże mianowanemi, poczynionych, wprzod w sądzie Grodzkim Kyiowckim, a potym przez apellatią, od urzędu Grodzkiego Kyiowskiego założoną, w Głównym Trybunale coronnym Lubelskim na conserwacjach Russkich toczyła, w ktorey sprawie, gdy strona pozwana po dekretach prawnego popierania, postempowania, odpowiadania z Apellatij od nich niepozwolonych odpowiadając Aktora y Aktiey niesłusznie bydź zanosila, przeciwnym sposobem powodowała strona iako w sprawie violentiae expulsionis y dobr Cerkiewnych occupationis competentiam dowodziła, sąd Grodzki Kyiowski, sporu stron przesłuchawsy, Actora Actiey słusznego bydź uznał y pozwanym rzetelnie odp wiadać nakazał, od tego Decretu stronie pozwanej apellatiej do tribunалу coronnego Lubelskiego termin bez przypozwu na sążenie conserwat Kyiowskich zachowawszy dopuscił; na którym terminie z apielatiej pomienioney w Tribunale Głównym Lubelskim przypadającym, gdy strona powodowa prosila i domawiała się, aby pozwanym na pozew swoy sprawować się nakazano było, a strona pozwana prosequitie Apellatiej swoich od Dekretow sądu Grodzkiego Kyiowskiego ratione fori et competentis Actoris ferowanych do sądow Tribunalskich iako i na seym walny koronny założonych y niedopuszczonych, o których prosequowanie protesto wała się, producowawszy, aby Dekret sądu Grodzkiego Kyiowskiego cassowany był, prosila, y ratie że Aktia ta ad cerncow nieunitow ihumenowi nieunitowi, to iest opatowi swemu sub specie imaginarae expulsionis intentowana nie inszego nie iest tylko convulsio juris patronatus, ktore od dawnych czasow Archimandritowie Pieczarsey nad Monasterem Mikolskim względem podawania Ihumena y wolney jurisdikcietey w sążeniu excessow onego maią werificuią, to roznemi dispositami, przywileiami od Naiąsniejszych świętey pamięci An-

essorow naszych, Krolow Polskich, danemi, więc że licentitii viosi ianua iest takowa actia y dawna convulsio diplomatia, tak przywileiow naszych constitutiani in volumine legum y przywileiami roznemi approbowanych y inferowanych, wnosila i wiele inszych ratiey, alleguiąc y praw produciując, aby ta sprawa pro cognitione iurium na seym odesłana była prosila; przeciwnym sposobem powodowa strona, że sprawa iest violente expulsionis nie idzie o religią y o posłuszenstwo, ale że wielebny ociec Metropolita, wzruszając pokoy pospolity, gwałtownie na Cerkiew z kupą ludzy najachał, Monaster, y Cerkiew, sioła y folwarki, do tey Cerkwi należące, gwałtownie pobrał y tych powodow z tego wszystkiego wybił, gdzie wprzod do własności swojej restituowani bydz maia, więc że takowe sprawy o wybicie nigdzie indziej tylko w grodzie a potym w Tribunale, według Constituciey Roku tysiąc sześć set siedmego y tysięcznego szesc setnego dziewiątego, decidowane bydz maia, zanosila, y prosequitie allegowane mieysca tu niemiec, bo nie rychło napisane y od sądow Grodzkich nie na seym, ale na Tribunal wychodzić maia, udawała, nakoniec produconane prawa y przywileie strony pozwanej iako nie autentyczne świętey pamięci Prodkow naszych Naiasnieyszych krolow Polskich, na Ihumenstwo y osobną pod Archimadryty Pieczarskiego Iurisditią, także przewiley natoż ihumensewo od Naiasnieyszego Rodziciela naszego, krola Polskiego y Szwedckiego, oycu Bielskiemu, w Roku tysiąc szes setnym dwudziestym szostem dożywotnie dany, deducowała, y wiele inszych ratiey zanosząc, aby przez sąd Tribunalski Lubelski reiductia nakazana była, żadała. Sąd Główny Tribunalski koronny Lubelski, sporu stron obudwu przesłuchawszy, ponieważ idzie o uznanie przywileiow przez strony obiedwie przed sądem producowanych, nie przestepuiąc do cognitiey y ważności Dekretu Grodzkiego, sprawę te cum toto eius effectu y strony same na seym terazniyszny odesłał y stronom obiema do dalszego sprawy tey poparcia termin na tym że seymie dnia szostego od zaczęcia iego pierwszy, iednak wyłączywszy zawity, bez przypozwu zachował, iako o tym proces y dekreta oboygą in-

stantiey szyrzey w sobie obmawiaią, w terazniejszym tedy seymie Walnym szese niedzielnym koronnym, w roku dzisiejszym, z tey remissy przypadaiącym y dotąd się kończącym, strona pozwana przez pobożnego oycę Simeona Kamienieckiego obliczenie stanowiwszy się tego Roku pilną wałą, powódowa zas strona przez uczciwego Stanisława Sosienskiego, woznego generała naszego koronnego, trzykroć y poczwarte nadzwyczaj prawny przywołana, gdy ani przez się ani przez umocowanego swego nie stawiała się, — My z Pany Radami y Senatorami naszymi na terazniejszy seym zgromadzonemi, przy boku naszym siedzącemi, wysłuchawszy pomienionego woznego relatiey o przywołaniu strony powodowey za niestawianiem oney, a na prawne pozwaney strony popieranie powodow wszystkich w processie mianowanych wzdaliśmy iakosz wzdaemy, a pozwaney stronie Monaster pomieniony Mikulsky Kyiowski, przywileie, dobra i rzeczy wszystkie, w procesie mianowane, do tego Monastera należące, przysadzamy, także poenam rationis, to jest siedzenie w więzy, które powodowie przez dwanaszcie niedziel na tych miast w Warszawie podiąc y bez przestanku kończyć maia, nad to winy dwoch set grzywien polskich zapłacić y szkody na pięćdziesiąt tysięcy złotych polskich taxowane pozwaney stronie na tych miast nagrodzić y oddać sub poena infamiae, którą zaraz w nedosyc uczynieniu wyżey mianowanym rzeczom na powodach wskazalismy, iakosz skazuiemy, y na publicowanie w nedosyc uczynieniu tey infamiey stronę pozwaną do sądow ziemskich Kyiowskich, na perwey po dekrecie tym odprawiaiących się, odsyłamy; którą sąd Ziemski pomieniony Kyiowski publicować przez woznego powinien będzie pod winami na niedbałych urzednikow postanowionemi nakazuemy mocą Dekretu niniejszego, do ktorego na więtszą wiarę pieczęć koronna jest precisiona. — Dan w Warszawie, dnia dziesiątego m-sca Nowembra, Roku Panskiego M. D. XXXIX, Panowania Krolestw naszych Polskiego VII°, a Szwedzkiego VII° Roku, za przełożeniem Wielebnego w Bogu iego M-sci Xiędza Piotra Gembickiego, Biskupa Przemyskiego, Dziekana Krakowskiego,

Proboszcza Generalnego Miechowskiego, najwyższego Cancellarza Koronnego. У того Декрету печать Коронная болшое Канцелярїи есть притиснена, а подпись руки Его милости Ксендза Канцлера тыми словами: Petrus Gembicky, Episcopus Premisliensis Cancellarius Regni; а по вписаню того декрету приречонный возный зъ розказаня судового и с повинности у ряду своего тую инфамию на поводахъ побожныхъ отцу Сильвестру Кгалензовскому намеснику и отцу Серафиону Бѣльскому игумену бывшему монастыра светого Миколы Пустынского Киевского тутъ на ратушу Киевскомъ при згромаженю велю людей зацныхъ справъ своихъ у суду пилнующихъ, голосомъ вынеслымъ обволазъ и публиковалъ, приводячи то всемъ до ведомости, абы с преречонными отцемъ Сильвестромъ Кгалензовскимъ намѣсникомъ и отцемъ Серафиономъ Бѣльскимъ игуменомъ бывшимъ монастыра Микулского Киевского, яко инфамисами одсужонными, жадного сполку ани обованя не мели, рады и помочи онымъ ни вчомъ недодавали, въ домахъ и маестностяхъ своихъ не переховывали, але се з ними, яко инфамиссами одсужонными, вовекъ водле срогкости правъное заховали, подъ винами вправе посполитомъ описаными, о чомъ тотъ возный ихъ тую инфамию на помененыхъ особахъ обволазъ и публиковалъ, и очевидно передъ судомъ ставши реляцію свою учинилъ и созналъ, — што все для памяти до книгъ нынешнихъ есть уписано, с которыхъ и сесь выписъ подъ печатми нашими есть выданъ писанъ у Киеви.

(Съ выписи, хранящейся въ архивъ греко-уніатскихъ митр.)

